

i Retten. Den under Efterforskningen fængslede har det allerede, naar man før Efterforskningen har henvendt sig til Retten for at faa foretaget en eller anden Retshandling. Og hvis Anklageren har henvendt sig til Retten i Anledning af et eller andet Skridt, han begærer foretaget og maa have Rettens Samtykke til, har den sigtede Adgang til ogsaa at henvende sig til Retten for at faa de Foretagender satte i Værk, som han anser som hensigtsmæssige for sit Forsvar. Det stod ikke saa klart i Kommissionens Forslag, men det staaer udtrykkelig udtalt i Forslaget, saaledes som det er kommet fra Folketinget, at ogsaa den sigtede kan rette Begæringer til Undersøgelsesretten om saadanne Handlingers Foretagelse, som anses for hensigtsmæssige for hans Forsvar, samt at Retten af egen Drift kan foretage disse Handlinger. Skulde en Politimyndighed endelig ikke ville rette sig efter Rettens Fordring om, at visse Undersøgelsehandlinger skulle sættes i Værk i Forsvarets Interesse, saa staaer denne Udvej paa dette Stadium af Sagen Retten aaben, at den begrænser Fængslingen og lader den ophøre. Med Hensyn til Fængslingen paa dette Stadium er der jo nemlig i Lovforslaget, ogsaa som det tænkes ændret fra Udvalgets Side, hjemlet Retten Beføjelse til at sætte en kort Frist for Fængslingens Vedvarende og at nægte Forlængelsen, naar Undersøgelsen ikke drives paa den Maade, som findes rigtig. Naar Sagen kommer under den egentlige Forundersøgelse, det vil sige under den vedvarende Kontrol af Retten, saa er der baade efter den Ordning, som tænkes efter Forslaget, og efter den Ordning, som Flertallet foreslaar, fuld Adgang for den sigtede til igennem Retten at faa disse Handlinger foretagne. Han er altsaa ikke prisgivet. Og med Hensyn til selve de besluttede Retshandlingers Foretagelse, Afhørelse osv. behøver man heller ikke Forsvarer, naar man har den Betyggelse, som Systemet giver for, at Retten vil foretage Afhørelserne paa en upartisk Maade, og at den ikke vil foregribe Sagen til sigtedes Skade. — Vi kunne altsaa ikke erkende, at der er Trang til at give den sigtede dette Plus af Garanti ud over, hvad det ny System allerede i sig selv giver af Garanti. Det er ogsaa den engelske Lovgivnings Princip, at det er Dommeren, som er den anklagedes Raadgiver, og vi finde ingen Grund til tillige at give ham en Forsvarer. Vi mene, at denne Beskikkelse af Forsvarer ved

Siden af Retten i de fleste Tilfælde kun vilde tjene til at modarbejde Undersøgelses Ojemed, for saa vidt de Beføjelser, man vil give ham, sætte ham i Stand dertil. Derfor mener Flertallet, at man bør vende tilbage til Kommissionsforslaget, hvad angaar Spørgsmaalet om det Omfang, hvori Beskikkelse af Forsvarer bør finde Sted. Paa denne Betragtning ere de to Ændringsforslag under Nr. 240—241 byggede. — Det tredje Forslag under Nr. 242, som hænger nøje sammen hermed, omhandler Spørgsmaalet om de Beføjelser, der bør tillægges en Forsvarer, hvor man møder som valgt — thi selv om der altsaa ikke bliver Tale om Beskikkelse af Forsvarer under Forundersøgelsen, saa mener Udvalgets Flertal ligesom Kommissionen, at det vilde være tyrannisk at forhindre en Mand, som vil bekoste et særligt Forsvar, fordi han mener, at Sagen er af et saadant Værd, i at vælge en Forsvarer. I saadanne Tilfælde bliver Spørgsmaalet nu: Hvilke Beføjelser skal denne have? Disse Beføjelser ere jo præciserede i Lovforslaget, og det er kun et enkelt Punkt, hvor Flertallet afviger fra Lovforslaget i saa Henseende. Den valgte Forsvarers Ret er at overvære Møderne og ogsaa regelmæssigt at have Adgang til Sagens Akter. Dernæst har hele Udvalget ment, hvad Lovforslaget ikke har omtalt, at man yderligere burde tillægge ham Ret til, naar Afhøringen har fundet Sted, og Vedtagelsen af det tilførte skal foregaa, da ogsaa at kunne fremføre sin Bemærkning til den stedfundne Afhørelse med Hensyn til, om det er korrekt opfattet, hvad der er tilført Protokollen, for at der kan foretages de nødvendige Korrektioner. Det er altsaa en Beføjelse, som vi have ment bør gives ham, uagtet vi maa indrømme, at Beføjelsen naturligvis ogsaa kan misbruges. Med Hensyn til Adgangen til at rette Begæringer til Retten om Handlingers Foretagelse i Forsvarets Interesse hedder det udtrykkeligt, at før Retten træffer Afgørelse herom, kan den forlange Oplysninger af Forsvaret om, til hvad Ojemed og i hvilken Henseende det kunde være tjenligt til Sagens Fremme. Saa har Lovforslaget tillige tillagt ham en Ret til, som det hedder, at tage Ordet og samtale med den sigtede. Dette har Kommissionens Flertal ikke indrømmet ham, og det mener Flertallet heller ikke bør indrømmes ham, dersom Retten til at tage Ordet skal forstaaes som en Ret til at plædere, en Ret til at udtale sig om Sigtelsens Beskaffenhed, om der overhovedet er An-